

הסבל מחזיק בעגלה באדישות, התייר נושא את מיוזדותו יריקת פרידה לתייר

היתה החלטית ותקיפה: "לא!" ובקעה מגרונם של חמישה סבלים במקלה אחי דה.

מי כאן הבוס?

עכשיו כבר התרחח התייר הר מתוסכל. מתוך ביהתנבות יכול היה לראות שורות של עשרות עגלות ל- שירות-עצמי, מסודרות באולם-המכס של הנכנסים לארץ. ואילו כאן, בחוץ, התזקו הסבלים בכל העגלות כבאוצר יקר. מסביב ראה התייר עגלות נוספות, המשמשות לנשיאת ארגוני בירה, עיתונים, חבילות ופחיות-אשפה. כל אלה, בשירותם של בתי קפה ועסקים פרטיים אחרים בשטח נמל- התעופה, ובשירות עובדי-הניקיון של ה- נמל, הנושאים על גבי העגלות את כלי- עבודתם.

אחד מאנשי-הביטחון, הסובבים ברציף נמל-התעופה חמושים בתתי-מקלעים עוזר, התנדב לתרגם לסבלים את בקשתו הפשוט שיהיה לו התייר. "הוא רוצה עגלת שירות עצמי, ושתי-עזר לו לקחת את המיוזדות שלו לבית הנתיבות." תרגם איש-הביטחון, הרגיל לשמש מתורגמן בין הסבלים והתיירים. "עגלה?" תמה אחד הסבלים, "אלה שלנו! שיחפש לו עגלה אחרת!" איש הביטחון תירגם.

התייר התמים פנה לתוך ביהתנבות, לחפש עגלת-שירות אחרת, שבעזרתה יוכל להוביל את מיוזדותיו הרבות אל דלפקי הקבלה והמכס שבתוך ביהתנבות, מה- לך כחמישים מטרים משם. אשתו הקשישה נשארה עם המיוזדות על הרציף. כעבור דקות אחדות חזר התייר אל חבורת הסבלים. איש-הביטחון התגייס מייד ל- עזרתו כמתורגמן, ופנה לאחד הסבלים: "הוא לא מצא עגלת-שירות בבית-הנתי- בות. הוא מבקש עגלה אחרת." התשובה

ה תייר הקשיש פרק את המיוזדות מן המזונית, והניחן על הרציף שלפני ביהתנבות, בנמל-התעופה על שם בן- גוריון בלור. אחר מיהר התייר, שעמד להמריא בטיסה הקרובה, אל חבורת הסב- לים שהסתודדה באחת מפינות הרציף. כל אחד מן הסבלים החזיק בעגלת שירות עצמי מאלה המשמשות לנשיאת מיוזדות הנוסעים. על העגלה הניח כל סבל את תיקו האישי ובו, מן-הסתם, ארוחת ה- בוקר או הצהריים שלו.

"אוכל לקחת עגלה, בבקשה?" שאל התייר באנגלית. איש מן הסבלים לא שעה אליו. הם היו עסוקים בוויכוח רעשני בינם לבין עצמם. התייר נגע קלות בכתפו של אחד הסבלים, שהיפנה אליו מבט תמה, וחזר על שאלתו. "אני לא מבין אותו. משהו יודע מה הוא רוצה?" פנה הסבל ושאל את חבריו. "עזוב אותו!" ענה לו אחד הסבלים, והמשיך בוויכוח עם חברו.

התייר מגיעה לנמל, הסבל מסתכל בטרף, שני סבלים מסרבים לתת לה עגלה, ול-